

Обикновени и необикновени процеси.

„И тамъ имаше нѣкой си чеповѣкъ, боленъ отъ 38 години.“ *)

Често хората говорятъ за хубави, за красиви работи и се произнасятъ, че тѣ сж необходими въ живота. Дойде ли въпросъ до здраве, до богатство, хората разглеждатъ тия нѣща като обикновени, като естествени процеси въ живота, вследствие на което не ги ценятъ. Що се отнася до сиромашията, тѣ я разглеждатъ, като необикновенъ, неестественъ процесъ. Въ прѣки това, богатиятъ може да стане сироманъ, и сироманътъ може да стане богатъ. Значи, въ живота и въ природата може да става преминаване отъ необикновенъ въ обикновенъ процесъ и отъ обикновенъ въ необикновенъ.

Следователно, когато минаваме отъ единъ процесъ въ другъ, които не сж отъ еднаква степенъ, ние придобиваме ново познаване на нѣщата. Достатъчно е природата да постави богатия при положение да изгуби богатството си и да стане сироманъ, за да придобие той трезви идеи за живота. Само като сироманъ той може да има ясна представа за сиромашията и да се произнася за нея правилно. Ако богатиятъ не е позналъ сиромашията, той ще говори само за своето богатство: за имотитѣ, за кжщитѣ, за говедата си и т. н. И ако сироманътъ не е позналъ богатството, той ще говори само за своята сиромашия: за скжсанитѣ си дрехи, обуца и т. н. Ако срещнешъ единъ здравъ човѣкъ, който никога не е боледувалъ, той ще ви разправя за своитѣ мускули, за това, какво може да направи съ тѣхъ. Ако посетите единъ човѣкъ, който е боледувалъ дълго време, той ще ви разправя изключително за болестъта си. Интересно е, че когато Христосъ бѣше на земята, не се срѣщаше съ царе, съ князе, съ патриарси, но се движеше повече между страдащи, болни, сакати и съ тѣхъ се разговаряше. Той посети